

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 38. szám

2018. március 12.

Kedves Férfiak!

Engedjétek meg, hogy Nőnap után pár nappal köszönetet mondjak nektek saját magam és nőtársaim nevében. Jól eső érzéssel tölt el bennünket, hogy március 8-án gondoltatok ránk, kedveskedtetek nekünk. A Nőnap igazi ajándéka a virág és a csokoládé, de hálásak vagyunk akár a szavaknak, akár a virtuális jókívánságoknak is. Különösen, amikor láttuk rajtatok, hogy nem csupán egy „kötelességet” akartatok letudni, hanem tisztelet és szeretet diktálta mondanivalótokat.

Külön köszönet azoknak a munkáltatóknak, akik megbecsülésük jeléül ajándékkal lepték meg a „gyengébb nemet” – hogy erősek lehessünk a mindennapokban. Az egyre gyorsuló és rohanó világban meg kell állni néha, és erre ez a nap kiváló alkalom.

Saját nevemben külön megköszönöm a kollégáimnak a sok-sok szeretetet, amit kaptam csütörtökön. Mindig is tudtam, de újra bizonyossá vált, hogy EGY CSAPATBAN FOCIZUNK!

Egészségetekre!

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Itt van újra

Váratlanul érkezett, már-már úgy tűnt, nem is jön. De ideért végre, és mihamar tudunkra adta, ő mondja meg, mikor, mit és hogyan tehetünk – vele. Egyszerű, semmit. Sőt, nem tudhatjuk azt sem, mit jelent, amikor szeméi huncut csillogásával néz ránk, és mit, amikor morcossá, netán szomorkássá válik a tekintete. Sodródhatunk bizonytalan lelkének árjával, talán elmondja, miért jobb más, mint mi, de nyomban kiderül az is, mindig csak más jó. Most épp a Téltől jön, menekül a jégvirágos ridegségtől, de korántsem bennünket keres. A Nyár bűvöli el igazán. Annyira, hogy talán még a Telet is képes volna érte újra elviselni.

Küzdésből érkezett, és küzdelmek felé tart. Ő választotta, vagy a sorsból kapta ajándékba, nem tudni, de képtelen szabadulni az úttól. Vagy nem is akar. Ismét, és ismét kibontja ajándékát, pedig tudja, mi van benne: Küzdelemmel és ridegséggel tele álmok. Alig bízunk, pedig a Nyár úgyis megérkezik egyszer, és akkor meleg lesz ismét, és napsütés. Mi pedig követjük, a nyomában járunk, hátha jut egy kicsiny jó is mellette. És valóban, gyakran élvezhetjük vele a forróság előszeleit, kár, hogy mire felmelegednénk, ismét rideggé válik. Újabb szelet hoz, újabb fagyokat.

Homályba vész, mikor kezdődött, ő sem tudja, mikor lesz vége. Mégis, örülünk, hogy legalább már itt van, mint remény a reménytelen jégvirágok után. Igaz, messze még a szerelem, alig érezzük az illatát, ám, ha figyelünk, néha látszik huncut szemében a tűz. Még nem láthatjuk a kikelet nyílását, de már tudjuk, hol keressük, és csendesen hisszük, hogy egyszer mi is megtaláljuk. De ha úgy akarja, újtára engedjük majd, menjen, ha menni akar. Előbb-utóbb nekünk is kell, hogy legyen majális, kell, hogy legyen Nyár.

Gyakran ősziessé vált még az idő, a napsütés után estére hűvös és csendes a környék, csak a feltámadó szél hallatszik. Kinézek, sehol senki, csak egy kutya lohol, ő sem tudja, hová. Kiballagtam az utcára, ahol ugyan nem volt dolgom, épp azért mentem, és talán azért volt jó. Szemben, az ablakon át kiszűrődött a televízió fénye, gyorsan elhessegettem a gondolatot, hogy híradót nézzek. Bementem, és tétován elindultam a számítógép felé. A nyugalom érzését nem kéne elrontani a rossz hírekkel, döbbenettel, rémségekkel. Különben is álmos lettem, jó volna korán lefeküdni, hadd jöjjenek ismét a nagy tavaszi zsongásban eltévedt álmok. Mindjárt vége a nagyon rövid hétvégének, új hét kezdődik régi-új álmokkal és vágyakkal. Vele, a Tavasszal, vagy nélküle.

Ekkor azonban a vekker fülsiketítő zajára rettenek, vége a nyugalomnak: Hétfő reggel van.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ŐSZINTESÉG

Az újságíró kérdezi a politikust, mondaná meg, mi volt élete legjobb döntése?

- Mi, mi – szól a politikus – hát, amikor beléptem a pártba!
- Jó, jó – mondja az újságíró – de mikor, melyikbe?
- Ó – így a politikus – hát mikor melyikbe?

BÁTORSÁG

Toporog a székel a háza előtt a nagy hidegben, és arra jár a komája:

- Hát te mit csinálsz itt hajadonfótt ebben a jeges szélben?
- Hát, az előbb ráncba szedtem az asszonyt, oszt most kéne egy bátor ember, aki bemenne a sipkámért meg a ködmönömért...

Balogh Attila